

Děkan

STANISLAV BALÍK

se vrátil na místo činu



Výrazná osobnost tuzemské právní scény, která se nebojí říkat své názory naplno. Odborník, jemuž nedělá problém podložit myšlenku historickou souvislostí nebo oživit citátem, který byste možná v soudním spisu nečekali. Bývalý ústavní soudce a nynější děkan Fakulty právnické ZČU Stanislav Balík.

text: **Pavel Korelus**

JUDr. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D., vede plzeňská práva od ledna 2020. V rozhovorech po nástupu do funkce dostával často otázky týkající se 11 let staré kauzy. „Myslím si, že fakultu dnes dehonestuje jen ten, kdo absolutně nezná poměry. Je to jako stokrát opakovaný vtíp, který dávno není vtípem, že v Plzni na vystudování práv stačí 14 dnů,“ zastal se fakulty pro MF DNES.

Stanislav Balík pokračuje v rodinné tradici. Jeho otec Stanislav Balík starší (1928–2015) byl český právní historik, profesor na Právnické fakultě Univerzity Karlovy a také v Plzni. On se vydal v jeho stopách, když na Karlově univerzitě vystudoval práva a archivnictví a profesní dráhu zahájil v roce 1979 jako podnikový právník Pražské botanické zahrady, odkud pokračoval na Obvodní podnik bytového hospodářství v Praze 1. V roce 1989 se už stal advokátním koncipientem a od roku 1990 do roku 2004 byl advokátem, přičemž v letech 2002 a 2003 předsedal České advokátní komoře.

Na nejvyšší profesní metu dosáhl Stanislav Balík v roce 2004, kdy se stal na deset let ústavním soudcem. V odborných kruzích se o něm dodnes hovoří jako o jedné z nejvýraznějších osobností této instituce, a to především zásluhou jeho disentních stanovisek neboli zkráceně disentů. Disenty jsou odlišná stanoviska přehlasovaných soudců, na jejichž zveřejnění mají takoví soudci právo. Stanislav Balík tohoto práva využíval často. Když se například v roce 2014 rozhodlo o zrušení takzvané lázeňské vyhlášky, napsal, že „byla zrušena vyhláška, která obsahově plně obstála v testu rozumnosti“ a lakonicky dodal: „Vyplývá mi z toho jediné. Sbohem, rozumě!“

Své disenty s gustem historika prokládal popisy událostí, z nichž by bylo dobré si vzít příklad, ale také latinskými citáty nebo trefnými úryvky z Jiráskových Starých pověstí českých či Fimfára Jana Wericha...

Od roku 2014 se Stanislav Balík opět věnuje advokacii. Pět let byl vedoucím české delegace při Radě evropských advokátních komor, dva roky předsedou Výboru pro země střední a jihovýchodní Evropy této rady. V roce 2016 začal předsedat rozkladové komisi Českého statistického úřadu, na Západočeské univerzitě vedl v roce 2019 Etickou komisi a je členem její Rady pro vnitřní hodnocení.

Podobně bohatá je i jeho pedagogická dráha, během níž přednášel svým nástupcům v Plzni, Brně i Olomouci, a také publikační činnost, v jejímž výčtu nechybí odborné publikace ani vysokoškolské učebnice. Perličkou v jeho životopisu může být fakt, že působil jako odborný poradce při natáčení televizního filmu o hilsneriádě Zločin v Polné.

Pro své rázné názory je Stanislav Balík v médiích stále častým hostem rozhovorů, při nichž se v posledním roce vyjadřuje i k funkci práva během koronavirové pandemie, a také autorem komentářů.

Kromě toho, že je s Fakultou právnickou Západočeské univerzity spjata jméno otce, spojuje děkana s Plzeňskem ještě jiné pouto, díky němuž vlastně Stanislav Balík nevědomky navrhl titulky pro tento článek: „Moji prarodiče pocházeli z jižního Plzeňska. Takže můžete napsat, že jsem se vrátil na místo činu.“ ●